

[Niels Andersen.]

de tid, er tilvejebringelse af sådanne forhold, at vi fortsat kan have en gunstig økonomisk udvikling her i landet; det opfordrer jeg venstre og de konservative til at være med til, og jeg vil gerne sige, at selv om jeg ikke fremfører denne opfordring med nogen højskolerøst, håber jeg alligevel, man vil lytte dertil.

Alfred Jensen: Ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Lorentzen, var ikke meget lysten efter at sætte dette forslag i forbindelse med den — skal vi sige — nedskæringsplan, som venstre og de konservative har udarbejdet, og som ganske vist smykker sig med betegnelser som spare- og skattelettelsesplan. Det kunne tyde på, at ordføreren ikke mener, der er så særlig meget at hente ved at sætte dette forslag i forbindelse med de nedskæringslyster, man har åbenbaret. Det kan man måske nok forstå, for det, der er kommet frem om denne plan indtil nu, har kun været nedskæring.

Den chance, man havde for at tage fat på at lette skattebyrden for den dårligst stillede del af befolkningen, har man ikke udnyttet. Det kunne være sket i forbindelse med ligningsloven. Der er venstremænd, som har hvisket til mig, at en skattelettelse særlig skulle komme dem med små og mellemstore indkomster til gode, men hvis det var tanken, ville det da være rimeligt, at man også manifesterede det ved at sætte ind på en ændring i ligningsloven, så netop denne del af befolkningen forhåndsvis fik en lettelse, altså en ændring af skattetrykket. Det har man ikke gjort, og derfor forstår jeg godt, at der ikke er så særlig meget bid i at kæde dette forslag til denne nedskæringsplan.

Noget andet er så, om der er meget for tjent ved at gøre det til et særligt boliganliggende, et særligt besparelsesanliggende. Jeg vil heller ikke tro, at man tjener meget på det. Der er nok de spekulanter, der glæder sig over dette, fordi de regner med, at de kan låne deres penge ud til høje renter, hvis staten ikke træder til og hjælper den dårligst stillede del af befolkningen. Men det store flertal af befolkningen kan ikke være interesseret heri, og det forslag, der foreligger her, er jo, selv om man vil

sige, at det ikke betyder meget i dag, at det nærmest er symbolsk, nærmest et nedskæringsforslag; når alt kommer til alt, tjener det vel til at fastslå, at venstre og de konservative har haft hovedprioriteten i nedskæringen af boligstøtten og i og for sig også æren for at have sat ind for at få lejeniveauet i den ældre boligmasse forhøjet.

Jeg hørte med megen interesse det ærede medlem hr. Lorentzen tage professor Birck til indtægt mod inflationen, men hvad er det, man har stilet efter ved at få huslejen forhøjet? Er det ikke inflationsskabende? Jeg tror, man skulle tænke lidt mere over de advarende røster, der har lydt fra tid til anden fra fornuftige mennesker, og så drage den rigtige konsekvens heraf. Her gør man det modsatte og kommer faktisk med forslag, som skal tjene til at videreføre og fuldstændiggøre den nedskæring, som gennemførtes ved ændringen af leje- og boligstøttelovgivningen for mere end et år siden.

Den kommunistiske gruppe kan selvsagt ikke gå ind for det forslag, der her foreligger. Vi opfordrer tinget til at afvise det. Jeg vil gerne erindre om den stilling, vi tog til boligstøtteloven, da den var til behandling her. Vi havde ikke de lyse forhåbninger, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen må formodes at have haft efter det, han her udtalte. Vi så klart, at tiden ikke var inde til at gribe til sådanne foranstaltninger, og spørgsmålet er, om man nogen sinde skal gøre det. Derfor talte vi for, at man fastholdt forbud mod lejeforhøjelse og forbud mod opsigelse, og derfor talte vi for, at huslejeniveauet i nybyggeriet skulle holdes nede; det skulle ske derved, at man gav statslån til lav rente og førte kontrol med byggematerialepriserne og om fornødent skred til en nationalisering af vedkommende virksomheder. Det var det, vi fastslog at man måtte gøre, hvis man skulle skaffe befolkningen boliger til overkommelige priser og i det omfang og på den måde, som befolkningen moralsk har krav på.

Jeg hørte med megen interesse på oplysningen af formålsparagraffen, og jeg må sige, at man forud måtte være klar over, at med den ændring i boligstøtten, der gennemførtes, kunne der ikke være tale om, at denne formålsparagraf ville blive opfyldt. Man sagde, at når man gennemførte foranstaltninger af denne art, ville vi komme